

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان

مریم درویشی^۱

رحیم سرور^۲

عباس ملک حسینی^۳

حیدر لطفی^۴

[10.22034/ssys.2023.2618.2894](https://doi.org/10.22034/ssys.2023.2618.2894)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۱/۰۸/۲۶

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۴۰۱/۱۱/۱۷

پژوهش حاضر با هدف شناسایی شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تأکید بر همزیستی اجتماعی جوانان اجرا گردید. روش پژوهش از نوع آمیخته (کیفی-کمی) بود که بخش کیفی آن به صورت تحلیل مضامین انجام گردید. جامعه آماری در بخش کیفی شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بود که برحسب انتخاب هدفمند، تعداد ۲۰ نفر به عنوان نمونه مشخص گردیدند. همچنین جامعه آماری در بخش کمی پژوهش شامل کلیه گردشگران شهر بندرعباس بودند که از امکانات گردشگری ساحلی این شهر استفاده کردند. با توجه به نامشخص بودن تعداد حجم جامعه و بر اساس روش حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن حجم جامعه، تعداد ۳۸۴ نفر با روش نمونه‌گیری در دسترس به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت، پس از توزیع و جمع‌آوری پرسش‌نامه‌های تحقیق، تعداد ۳۷۰ پرسش‌نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزار پژوهش شامل مصاحبه‌های نیمه‌ساختارمند و پرسش‌نامه محقق‌ساخته بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از کدگذاری و روش معادلات ساختاری استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده‌ها در نرم‌افزارهای اس.پی.اس.اس.، پی.ال.اس. و مکس کیو-دی‌ای انجام گرفت.

نتایج نشان داد که عوامل شناسایی شده شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا بود. همچنین نهادینه‌سازی (۰/۹۳۴=تأثیر) و بازیابی مخاطب (۰/۹۱۷=تأثیر) بیشترین اهمیت را داشتند. این مسئله نشان می‌دهد که در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان باید به عواملی از جمله نهادینه‌سازی و بازیابی مخاطب توجه جدی نمود.

واژگان کلیدی: گردشگری، مدیریت یکپارچه و همزیستی اجتماعی.

^۱ دانشجوی دکتری، گروه جغرافیا، واحد قشم، دانشگاه آزاد اسلامی، قشم، ایران

^۲ استاد، گروه جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

E-mail: Rahimsarvar1980@gmail.com

^۳ دانشیار، گروه جغرافیا، واحد ملایر، دانشگاه آزاد اسلامی، ملایر، ایران

^۴ دانشیار، گروه جغرافیای سیاسی، واحد گرمسار، دانشگاه آزاد اسلامی، سمنان، ایران

مقدمه

از نیمه قرن بیستم به بعد، عواملی مانند جهانی‌شدن، توسعه سرمایه‌داری، پیشرفت ابزارهای حمل‌ونقل و توسعه ارتباطات فناورانه به توسعه صنعت گردشگری منجر شده است (ازیمووانا^۱ و همکاران، ۲۰۲۲: ۲). در میان انواع حوزه‌های گردشگری، گردشگری ساحلی به‌عنوان یک از پرمخاطب‌ترین حوزه‌ها مشخص شده است (عابدی و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۰۵). امروزه گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از فعالیت‌های جذاب توانسته است تا مخاطبان بسیاری را به خود جلب نماید و به‌عنوان یک فعالیت اجتماعی از جایگاه مهمی در برخی مناطق برخوردار باشد (موسارو و مورالی^۲، ۲۰۱۹: ۱۴۸). گسترش فعالیت‌های مربوط به گردشگری ساحلی و ایجاد گروه‌های اجتماعی در این حوزه باعث شده است تا امروزه کارکردهای اجتماعی گردشگری ساحلی به صورت جدی مدنظر قرار گیرد. محمد و همکاران (۲۰۲۰) اشاره داشتند که فعالیت‌های مربوط به گردشگری به‌عنوان فعالیت‌های اجتماعی می‌تواند فوائد اجتماعی را به ارمغان آورد. ایرشاد (۲۰۱۸) نیز اعلام داشت که گردشگری می‌تواند ضمن ایجاد گروه‌های اجتماعی، باعث گردد تا تعاملات اجتماعی بین‌فردی و گروهی شکل گیرد. بورسوک و لوین (۲۰۲۱) نیز مشخص نمودند که گردشگری ساحلی در صورتی که دارای چارچوب‌ها و هنجارهای اجتماعی مطلوب باشد، باعث بهبود سطح اجتماعی افراد شرکت‌کننده در آن خواهد شد.

گردشگری مزایای اجتماعی بسیاری دارد که نشان‌دهنده تأثیرات اجتماعی مثبت است. این تأثیرات ممکن است شامل حفظ فرهنگ و میراث محلی، تقویت جوامع، ارائه خدمات اجتماعی، تجاری سازی فرهنگ و هنر، احیای آداب و رسوم و حفظ میراث باشد (واسیلیادیس^۳ و همکاران، ۲۰۲۱: ۵۰). اگرچه گردشگری اثرات اجتماعی مثبتی برای جامعه محلی و هم برای گردشگری دارد، اما همین فعالیت می‌تواند کارکردهای اجتماعی منفی را نیز داشته باشد. در واقع، جامعه از طریق گردشگری از کشف تاریخ و همچنین میراث فرهنگی خود لذت می‌برد و ابزارهای توسعه را برای هویت جامعه خود جمع‌آوری می‌کند (چیوشی^۴، ۲۰۱۶: ۱۲). همچنین گردشگری به ساکنان محلی اجازه می‌دهد تا سنت‌ها و فرهنگ خود را از طریق بازدیدهای توریستی حفظ کنند. به طور خلاصه، گردشگری به جوامع اجازه می‌دهد تا ضمن محافظت از میراث فرهنگی، تاریخ و سنت‌های خود، بستری جهت تعاملات اجتماعی را فراهم نمایند (فنت^۵ و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳).

¹ Azimovna

² Musaro & Moralli

³ Vasileiadis

⁴ Chiweshe

⁵ Fent

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

در مسیر توسعه گردشگری ساحلی باید شرایطی را جهت جذب تمامی گروه‌ها فراهم نمود. جوانان به‌عنوان یکی از گروه‌های مهم در حوزه گردشگری ساحلی باید در فعالیت‌های مربوط به گردشگری ساحلی از همزیستی اجتماعی مطلوبی برخوردار باشند. همزیستی اجتماعی به‌عنوان یکی از مسائل مهم در حوزه گردشگری به شمار می‌آید (موسارو و مورالی^۱، ۲۰۱۹: ۱۴۸). تاریخچه همزیستی به زمان‌های گذشته برمی‌گردد و از دیرباز به‌صورت جدی دنبال شده است (کاپوتو^۲، ۲۰۱۵: ۲۵).

با توجه به کارکردهای و تأثیرات گردشگری بر مسائل اجتماعی، نیاز است تا با بهره‌گیری از ظرفیت‌های اجتماعی گردشگری، شرایطی جهت بهبود همزیستی اجتماعی را فراهم نمود. به عبارتی، در فعالیت‌های مربوط به گردشگری، تعاملات اجتماعی می‌تواند در صورتی که طیف گسترده‌ای از افراد و مخاطبان را دربر بگیرد، منجر به ارتقای سطح همزیستی اجتماعی گردد (میناثرت^۳ و همکاران، ۲۰۱۲: ۱۹). با توجه به اجتماعی بودن فعالیت‌های مربوط به گردشگری و حضور مخاطبان گسترده در آن، از این ظرفیت می‌توان در جهت بهبود سطح همزیستی اجتماعی جوانان استفاده لازم را داشت (اورتاسون و گوتیرز^۴، ۲۰۰۶: ۹۰۳). همزیستی، حالتی است که در آن دو یا چند گروه در کنار هم زندگی می‌کنند و به اختلافات خود احترام می‌گذارند و درگیری‌های خود را بدون خشونت حل می‌کنند (واسیلیادیس و همکاران، ۲۰۲۱: ۵۰). اگرچه ایده همزیستی جدید نیست، ولی این اصطلاح در طول جنگ سرد رایج شد. از طرفی، همزیستی اجتماعی پدیده‌ای است که با ادراک گوناگون بر اساس چندین زیربنای جغرافیایی، قومی و جمعیتی، تاریخی، فرهنگی، معنوی، مذهبی، اقتصادی، سیاسی و غیره شکل می‌گیرد (فنت و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳). هر همزیستی به شرایط جاری اقتصادی، فناوری، بیولوژیکی و جمعیتی بستگی دارد که مستقیماً بر سرنوشت همزیستی تأثیر می‌گذارد. از این رو، همزیستی به مثابه سازمانی تلقی می‌شود که در محدوده زمانی و قلمروی معینی عمل می‌کند و هدف آن ارائه حالتی متعادل نسبت به اجزای درونی و محیط اطراف است (چپوشی، ۲۰۱۶: ۱۲). در تحقیقات مختلفی به اهمیت همزیستی اجتماعی اشاره داشته‌اند (بوسی و همکاران، ۲۰۲۱، ۱۹۵؛ بورسوک و لوین، ۲۰۲۱، ۱۷۶؛ محمد و همکاران، ۲۰۲۰، ۱۳۰؛ ایرشاد، ۲۰۱۸، ۱۰۸). ضرورت استانداردسازی همزیستی اجتماعی متناسب با اصول و ارزش‌های جامعه کاملاً درک می‌گردد (ماراتا و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۶۷).

توجه به مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی در جهت بهبود وضعیت اجتماعی به عنوان یک مسئله مهم سبب گردیده است تا تلاش‌هایی از سوی محققان صورت پذیرد (واسیلیادیس و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۰۲۱).

¹ Musaro & Moralli

² Caputo

³ Minnaert

⁴ Ultasun & Gutierrez

۵۰، فنت و همکاران، ۲۰۰۷: ۲۷۳، چیوشی، ۲۰۱۶: ۱۲). اگرچه تلاش‌هایی در این زمینه انجام شده است، اما تاکید بیش از اندازه بر مسائل اقتصادی گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا امروزه کارکردهای اجتماعی آن به دست فراموشی سپرده شود. شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان می‌تواند ضمن ایجاد بستری مناسب و مطلوب، شرایطی جهت توسعه اجتماعی جوامع را فراهم نماید. با توجه به اهمیت تعالی اجتماعی به خصوص در میان جوانان، انجام تحقیق حاضر می‌تواند ضمن رفع خلا تحقیقاتی در این حوزه، راهکارهایی را در جهت بهره‌گیری مناسب‌تر از مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی در جهت ارتقای سطح همزیستی اجتماعی جوانان فراهم نماید. اگرچه گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از مسائل مهم مشخص می‌باشد، اما عدم توجه به همزیستی اجتماعی مطلوب و مطابق با ارزش‌های جامعه؛ سبب گردیده است تا گردشگری ساحلی به‌عنوان یک فعالیت در جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی مشخص نگردد. ابهام در جهت استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان به واسطه مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا امروزه به ظرفیت گردشگری ساحلی به‌عنوان یک فعالیت اجتماعی در جهت استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان توجه نگردد. خلا تحقیقاتی در زمینه نبود مدل بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر استانداردسازی همزیستی اجتماعی جوانان سبب گردیده است تا از منظر علمی خلا تحقیقاتی در این حوزه شکل گیرد و این خلا باعث شده تا شواهد علمی در این حوزه وجود نداشته باشد. ضرورت بهبود سطح همزیستی اجتماعی جوانان و همچنین وجود مخاطبان گسترده در حوزه گردشگری ساحلی باعث شده است تا اهمیت بهره‌گیری از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی در جهت بهبود همزیستی اجتماعی کاملاً درک گردد. با توجه به عدم توجه به کارکردهای اجتماعی گردشگری ساحلی، نیاز است تا ضمن شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان، شرایطی جهت ایجاد بسترهای مطلوب در مسیر بهبود کارکردهای اجتماعی جوانان فراهم آید. لذا تحقیق حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان، سعی در پاسخ به این سؤال دارد:

عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان کدام‌اند؟

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر از نوع پژوهش‌های کاربردی می‌باشد که به‌صورت میدانی انجام گردید. روش پژوهش از نظر روش گردآوری داده‌ها، آمیخته بود که به‌صورت کیفی-کمی اجرایی گردید. در بخش کیفی از روش تحلیل مضامین استفاده شد. جامعه آماری پژوهش حاضر در بخش کیفی شامل افراد آگاه به موضوع پژوهش بود. به‌منظور شناسایی این نمونه‌ها، از روش نمونه‌گیری هدفمند استفاده گردید. این نمونه‌گیری تا

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت و در نهایت تعداد ۲۰ نفر به عنوان نمونه در بخش کیفی مشخص گردیدند. جهت انتخاب نمونه‌های بخش کیفی پژوهش، تخصص در حوزه گردشگری و همزیستی به عنوان ملاک انتخاب مدنظر قرار گرفت. به واسطه پرسش‌نامه‌های اولیه، دانش نمونه‌ها در مورد همزیستی اجتماعی مشخص گردید. جدول ۱ ویژگی‌های نمونه‌های پژوهش در بخش کیفی را به نمایش گذاشته است:

جدول ۱: ویژگی‌های نمونه‌های بخش کیفی

نمونه	جنسیت	سن	سطح تحصیلات	پست سازمانی
نمونه ۱	مرد	۵۰	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۲	مرد	۴۸	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۳	زن	۵۵	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۴	مرد	۵۷	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۵	مرد	۵۲	کارشناسی	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۶	زن	۴۹	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۷	مرد	۵۰	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۸	زن	۴۱	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۹	مرد	۳۹	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۰	مرد	۳۷	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۱	مرد	۴۲	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۲	مرد	۴۷	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۳	زن	۴۴	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۴	مرد	۴۵	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۵	مرد	۴۴	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۶	زن	۴۹	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری
نمونه ۱۷	زن	۴۷	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۸	مرد	۴۸	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۱۹	مرد	۵۲	دکتری	عضو هیئت علمی
نمونه ۲۰	زن	۵۵	کارشناسی ارشد	مدیر بخش گردشگری

جامعه آماری در بخش کمی پژوهش شامل کلیه گردشگرانی بود که در فاصله فروردین ۱۴۰۰ لغایت شهریور ۱۴۰۰ به شهر بندرعباس مسافرت کرده بودند و گردشگر محسوب می شدند و از امکانات گردشگری ساحلی این شهر استفاده داشته اند. با توجه به نامشخص بودن تعداد حجم جامعه و بر اساس روش حجم نمونه کوکران در شرایط نامشخص بودن حجم جامعه، تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه تحقیق مشخص شدند. در نهایت پس از پخش و جمع آوری پرسش نامه های تحقیق؛ تعداد ۳۷۰ پرسش نامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. روش نمونه گیری در بخش کمی از نوع در دسترس بود.

ابزار پژوهش شامل مصاحبه های نیمه ساختارمند و پرسش نامه محقق ساخته بود. جهت انجام مصاحبه های پژوهش با توجه به شرایط پیش آمده، ضمن هماهنگی با نمونه های بخش کیفی به دو صورت حضوری و غیر حضوری انجام گردید. نمونه هایی که اعلام آمادگی جهت انجام مصاحبه حضوری را نمودند، با رعایت نکات بهداشتی مصاحبه به صورت حضوری انجام شد. برخی نمونه های بخش کیفی نیز که امکان مصاحبه حضوری را نداشتند، از طریق غیر حضوری و استفاده از تلفن و شبکه های مجازی، مورد مصاحبه قرار گرفتند. خروجی مصاحبه های بخش کیفی منجر به طراحی پرسش نامه شد. این پرسش نامه دارای ۴۱ سؤال بود که به بررسی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی جوانان پرداخته و به صورت طیف ۵ ارزشی لیکرت بود. همچنین با توجه به تخصصی بودن سؤالات پرسش نامه، در ابتدا متنی جهت افزایش آگاهی پاسخ دهندگان نسبت به سؤالات پرسش نامه ارائه گردید تا درک تقریباً یکسانی در میان نمونه های تحقیق از ماهیت موضوع ایجاد گردد.

روایی محتوایی این پرسش نامه با استفاده از نظرات ۷ تن از اساتید دانشگاهی و روایی سازه آن به وسیله روش تحلیل عاملی مورد بررسی قرار گرفت. پایایی این پرسش نامه نیز با استفاده از محاسبه آلفای کرونباخ به میزان ۰/۸۵ مشخص گردید. همچنین در بخش کیفی پژوهش جهت بررسی روایی از قابلیت باورپذیری (اعتبار)، انتقال پذیری و تأیید پذیری استفاده گردید. بدین منظور محقق جهت بررسی قابلیت باورپذیری از تأیید فرایند پژوهش توسط هشت متخصص و همچنین استفاده از دو کدگذار جهت کدگذاری چند نمونه مصاحبه جهت کسب اطمینان از یکسانی دیدگاه کدگذاران استفاده کرد. همچنین جهت بررسی انتقال پذیری، سه متخصص که در پژوهش مشارکت نداشتند در مورد یافته های پژوهش مورد مشورت قرار گرفتند. همچنین جهت بررسی قابلیت تأیید پذیری از ثبت و ضبط تمامی مصاحبه ها و بررسی آنان در زمان های مورد نیاز استفاده گردید. در پژوهش حاضر جهت بررسی پایایی، از کمیته های تخصصی استفاده گردید؛ بدین صورت که از اعضای این کمیته تخصصی جهت کدگذاری موازی برخی مصاحبه ها و همچنین ارزیابی و برنامه های مربوط به مصاحبه ها استفاده شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده های پژوهش حاضر از کدگذاری به صورت کدگذاری باز، محوری و انتخابی در بخش کیفی با استفاده از روش تحلیل مضامین و

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

همچنین از روش آماری معادلات ساختاری در بخش کمی استفاده گردید. تمامی روند تجزیه و تحلیل داده - های کمی پژوهش در نرم افزارهای اس. پی. اس. اس.^۱ نسخه ۲۰، پی. ال. اس.^۲ نسخه ۲ و مکس کیودی ای ۲۰۱۸ انجام گرفت.

یافته های پژوهش

جدول ۲، یافته های توصیفی مربوط به نمونه های پژوهش کمی را نشان می دهد:

جدول ۲: یافته های توصیفی پژوهش

ویژگی های جمعیت شناختی	گروه ها	فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۲۲۰	۵۹/۵ درصد
	زن	۱۵۰	۴۰/۵ درصد
سطح تحصیلات	دیپلم و پایین تر	۸۱	۲۱/۹ درصد
	کاردانی و کارشناسی	۱۹۷	۵۳/۲ درصد
	کارشناسی ارشد و بالاتر	۹۲	۲۴/۹ درصد
	زیر ۳۰ سال	۱۵۸	۴۲/۷ درصد
رده سنی	۳۰-۴۰ سال	۹۲	۲۴/۹ درصد
	۴۰-۵۰ سال	۷۸	۲۱/۱ درصد
	بالای ۵۰ سال	۴۲	۱۱/۳ درصد

به منظور شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان از روش کیفی از نوع تحلیل مضامین و انجام مصاحبه استفاده گردید. در این مرحله با مطالعه دقیق مصاحبه های پیاده شده ابتدا برای هر یک از متون، تمامی افکار مستقل مفاهیم و نکات کلیدی و مهم به عنوان مضمون های پایه شناسایی شد. جدول ۳ نمونه ای از مضمون های مستخرج از متن مصاحبه های انجام شده را نشان می دهد:

^۱ SPSS

^۲ PLS

جدول ۳: یافته‌های مربوط به نمونه‌ای از مضمون‌های مستخرج از متن مصاحبه‌ها

شماره مصاحبه شوونده	مضمون پایه	متن
شماره ۳	ایجاد مبادلات	به نظرم در جهت بهبود این مسئله ضروری است تا تعاملات و
	اجتماعی در	مبادلات اجتماعی شکل گیرد. بدون شک این تعاملات و مبادلات
	سطوح فردی و گروهی	اجتماعی می‌تواند در سطوح فردی و گروهی انجام گردد.
شماره ۶		یکی از ضعف‌های مشهود در حوزه گردشگری ساحلی که باعث شده
	ذینفع‌شناسی	است تا روند تعاملات اجتماعی دچار خدشه گردد، عدم توجه به
	در گردشگری ساحلی	ذینفعان در حوزه گردشگری ساحلی می‌باشد؛ به صورتی که امروزه عملاً ذینفع‌شناسی در حوزه گردشگری ساحلی به عنوان یک ضرورت درک می‌گردد.
شماره ۵	ایجاد	
	گروه‌های مردم‌نهاد در گردشگری ساحلی	بدون شک گروه‌های مردم‌نهاد در جهت توسعه گردشگری ساحلی
	گروه‌های مردم‌نهاد در گردشگری ساحلی	جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی ایده‌آل یکی از عوامل مهم است که باید به صورت مناسبی اجرایی گردد.
شماره ۷	کاهش نابرابری‌های اجتماعی در گردشگری ساحلی	به عینا دیده‌ام که نابرابری‌های اجتماعی و تفاوت‌هایی که کاملاً مشهود می‌باشد به عنوان یک مانع سبب گردیده است تا گردشگری ساحلی نتواند همزیستی اجتماعی را تسریع دهد. بدون شک رفع این مانع به عنوان یک راهکار مهم باید در دستور کار قرار گیرد.
	کاهش تنش‌های مذهبی در	بدون شک یکی از محدودیت‌های موجود در حوزه گردشگری
	تنش‌های مذهبی در	ساحلی که باعث شده است تا تعاملات اجتماعی را تحت شعاع قرار دهد، تنش‌های مذهبی می‌باشد. کاهش تنش‌های مذهبی می‌تواند یک

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

عامل مهم در جهت توسعه گردشگری ساحلی برای بهبود همزیستی	حوزه
اجتماعی باشد.	گردشگری
	ساحلی
	شناسایی
شناسایی انحرافات اجتماعی در حوزه گردشگری ساحلی و همچنین	انحرافات
رفع این انحرافات اجتماعی می تواند بستر مناسبی جهت همزیستی	اجتماعی در
اجتماعی را فراهم نماید.	گردشگری
	ساحلی

پس از بررسی های انجام شده، تعداد ۴۱ مضمون پایه شناسایی گردید. در ادامه مقوله هایی که بار معنایی مشابهی داشت و مفهومی یکسان را به ذهن متبادر می کرد ذیل یک مقوله انتزاعی و کلیتر قرار گرفت. به عبارتی دیگر، با دسته بندی، ترکیب و تلخیص مضمون های پایه، تعدادی مضمون سازمان دهنده که می توانست گویای ویژگی های گروهی بخشی از مضمون های پایه باشد، ظهور یافت. جدول ۴ مضامین پایه، مضامین سازمان دهنده و مضامین فراگیر را نشان می دهد:

جدول ۴: مضمون های پایه و مضمون های سازمان دهنده

مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه	فراوانی
عوامل نهادی	بهبود محتوا	متناسب سازی فعالیت های گردشگری ساحلی با خواست اجتماعی	۱۲
		غنی سازی فعالیت های گردشگری ساحلی	۱۴
		ایجاد محتواهای فرهنگی در فضای مجازی	۱۵
		ایجاد الگوهای مناسب رسانه در گردشگری ساحلی	۱۸
		شفاف سازی و تقویت استانداردهای اجتماعی	۱۳
		به روز رسانی فعالیت های گردشگری ساحلی با توجه به خواست اجتماعی	۱۴
		هماهنگی فعالیت های گردشگری ساحلی با هنجارهای اجتماعی	۱۲

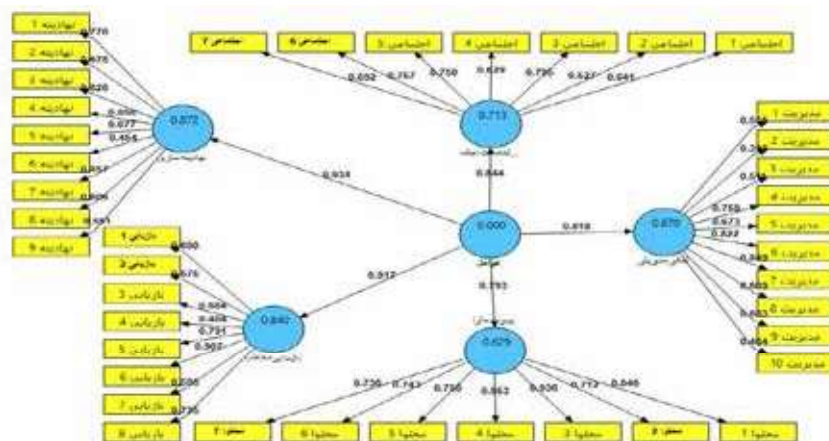
مضامین فراگیر	مضامین سازمان دهنده	مضامین پایه	فراوانی
		وجود سیستم های تخفیفی و حمایتی در گردشگری ساحلی	۱۴
		تبادل آداب و سنت در حوزه گردشگری ساحلی	۱۵
		ایجاد تعهد تعمیم یافته در میان مخاطبان	۱۲
		بهبود شبیه سازی مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۳
		افزایش منزلت فعالیت های گردشگری ساحلی در عرصه اجتماعی	۱۴
	نهادینه سازی	شکل گیری تعلق درون مذهبی	۱۵
		ذینفع شناسی در گردشگری ساحلی	۱۶
		پرهیز از تمرکزگرایی در گردشگری ساحلی	۱۳
			۱۴
		بهبود تماس فرهنگی در حوزه گردشگری ساحلی	
		ایجاد نظام جذب مخاطب در گردشگری ساحلی	۱۲
		هدایت و جریان دهی به اقتناع پذیری مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۱
		گروه بندی مخاطبان جهت خدمات رسانی مطلوب تر	۱۹
	بازیابی	بهبود رژیم مصرف رسانه ای در گردشگری ساحلی	۱۸
	مخاطب	ایجاد مبادلات اجتماعی در سطوح فردی و گروهی	۱۵
		بازیابی هویت مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۴
		کرامت بخشی به مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۳
		ایجاد تیم های جذب مخاطب در مناطق گردشگری	۱۵
	تعاملات	طراحی و ایجاد فعالیت های گروهی و مشارکتی	۱۵
	اجتماعی	تدارک فعالیت های خانوادگی در گردشگری ساحلی	۱۶
		ایجاد گروه های مردم نهاد در گردشگری ساحلی	۱۴

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

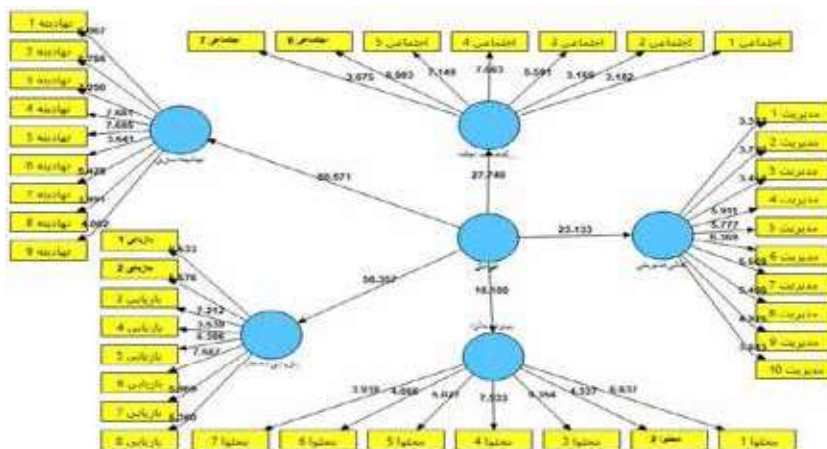
مضامین	مضامین	مضامین پایه	فراوانی
فراگیر	سازمان دهنده		
		شکل گیری وفاق اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۵
		بهبود تکررگرایی اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۶
		ایجاد وابستگی های اجتماعی در فعالیت های گردشگری ساحلی	۱۷
		ایجاد پایگاه های اجتماعی دائمی در مناطق گردشگری	۱۵
		آمایش سرزمینی در گردشگری ساحلی	۱۸
		بهبود مدارا سیاسی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۹
		کاهش نابرابری های اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۷
		بهبود تخصص گرایی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۴
		بسیج سیاسی در گردشگری ساحلی	۱۵
تعالی مدیریتی		کاهش تنش های مذهبی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۵
		بهبود مدارا اخلاقی در حوزه گردشگری ساحلی	۱۶
		تقسیم کار در میان مخاطبان گردشگری ساحلی	۱۷
		شناسایی انحرافات اجتماعی در گردشگری ساحلی	۱۶
		شناسایی کج روی های اجتماعی	۱۴

با توجه به نتایج ، تعداد ۵ مضمون (بهبود محتوا، بازیابی مخاطب، نهادینه سازی، تعاملات اجتماعی و تعالی مدیریتی) به عنوان مضامین سازمان دهنده مشخص گردید. همچنین، تعداد ۲ مضمون فراگیر (عوامل نهادی و عوامل اجرایی) شناسایی شدند.

به منظور بررسی این عوامل در بخش کمی از روش معادلات ساختاری و جهت شناسایی توزیع داده های پژوهش حاضر از محاسبه کشیدگی و چولگی استفاده شد. با توجه به نتایج این شاخص ها مشخص گردید که داده های پژوهش حاضر از توزیع غیرطبیعی برخوردار بودند. با توجه به غیرطبیعی بودن توزیع داده های پژوهش جهت انجام روش معادلات ساختاری از نرم افزارهای واریانس محور استفاده گردید. شکل ۲ و ۳ مدل پژوهش در حالت بار عاملی و ضرایب تی را به نمایش گذاشته اند:

شکل ۲: مدل پژوهش در حالت بار عاملی

شکل ۳: مدل پژوهش در حالت ضرایب تی

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

جدول ۴، خلاصه مدل پژوهش را به نمایش گذاشته است:

جدول ۴: خلاصه مدل پژوهش

عوامل	تأثیر	تی	سطح معناداری
بهبود محتوا	۰/۷۹۳	۱۶/۱۶۸	۰/۰۰۱
بازیابی مخاطب	۰/۹۱۷	۵۶/۳۵۷	۰/۰۰۱
نهادینه سازی	۰/۹۳۴	۵۰/۵۷۱	۰/۰۰۱
تعاملات	۰/۸۴۴	۲۷/۷۴۰	۰/۰۰۱
اجتماعی			
تعالی مدیریتی	۰/۸۱۸	۲۳/۱۳۳	۰/۰۰۱

مطابق با نتایج مدل پژوهش مشخص گردید که با توجه به میزان تی هر عامل که بالاتر از ۱/۹۶ می باشد، می توان چنین گفت که تمامی عوامل به صورت معناداری در مدل پژوهش حضور داشتند. به منظور بررسی برازش مدل پژوهش از شاخص های منتخب استفاده گردید. جدول ۵ نتایج مربوط به شاخص های برازش مدل پژوهش را نشان می دهد:

جدول ۵: شاخص های برازش

بهبود محتوا	بازیابی مخاطب	نهادینه سازی	تعاملات اجتماعی	تعالی مدیریتی	معیار	وضعیت
۰/۸۱	۰/۸۳	۰/۸۷	۰/۸۴	۰/۸۵	بالاتر از ۰/۷	مطلوب
۰/۸۷	۰/۸۸	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۸۸	بالاتر از ۰/۷	مطلوب
۰/۵۷	۰/۵۲	۰/۵۶	۰/۵۵	۰/۵۱	بالاتر از ۰/۴	مطلوب
ضریب تعیین	۰/۶۲	۰/۸۴	۰/۸۷	۰/۷۱	۰/۳۳=متوسط	مطلوب
					۰/۶۷=قوی	

به منظور بررسی روایی و اگر از روش فورنل و لاکر^۱ (۱۹۸۱) استفاده شد. جدول ۶ نتایج روایی و اگر با استفاده از روش فورنل و لاکر نشان می دهد:

جدول ۶: شاخص های برازش

بهبود	بازیابی	نهادینه سازی	تعاملات	تعالی
محتوا	مخاطب		اجتماعی	مدیریتی
بهبود محتوا	۰/۷۵			
بازیابی مخاطب	۰/۱۲۷	۰/۷۲		
نهادینه سازی	۰/۱۰۸	۰/۱۳۹	۰/۷۴	
تعاملات اجتماعی	۰/۲۰۴	۰/۱۵۰	۰/۱۴۷	۰/۷۴
تعالی مدیریتی	۰/۲۰۱	۰/۱۴۷	۰/۱۳۹	۰/۱۰۸
				۰/۷۱

همان طور که نتایج جدول ۶ نشان می دهد، ریشه دوم مقادیر میانگین واریانس استخراجی هر سازه بزرگ تر از مقادیر همبستگی آن سازه با سازه های دیگر می باشد. جدول ۷ نتایج مربوط به شاخص برازش کلی مدل^۲ را نشان می دهد:

جدول ۷: شاخص GOF

عوامل	مقادیر اشتراکی	R2	$GOF = \sqrt{R2} \times$ مقادیر اشتراکی
بهبود محتوا	۰/۵۷	۰/۶۲	۰/۵۹۴
بازیابی مخاطب	۰/۵۲	۰/۸۴	۰/۶۶۰
نهادینه سازی	۰/۵۶	۰/۸۷	۰/۶۹۷
تعاملات اجتماعی	۰/۵۵	۰/۷۱	۰/۶۲۴
تعالی مدیریتی	۰/۵۱	۰/۶۷	۰/۵۸۴

با توجه به اینکه میزان مطلوب شاخص GOF بالاتر از ۰/۳۶ می باشد، می توان چنین اعلام داشت که میزان این شاخص در عوامل شناسایی شده در وضعیت مطلوبی قرار دارد. با توجه به نتایج مربوط به

^۱ Fornell-Larcker

^۲ GOF

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

شاخص برازش مدل، مشخص گردید که مدل پژوهش در تمامی شاخص‌ها از برازش مناسبی برخوردار می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

گردشگری ساحلی به‌عنوان یکی از انواع گردشگری همواره از جذابیت‌های زیادی برخوردار بوده و مخاطبانی را جذب نموده است. اگرچه گردشگری ساحلی به‌عنوان یک مسئله مهم و کلیدی مشخص می‌باشد، اما عدم توجه به جنبه‌های اجتماعی این حوزه سبب گردیده است تا از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی به‌صورت مطلوب و مناسبی استفاده نگردد و شرایطی جهت شکل‌گیری همزیستی اجتماعی فراهم ننماید. این مسئله ناشی از خلاء پژوهشی در مسیر شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان بود. لذا تحقیق حاضر با هدف شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان طراحی و اجرا گردید.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا می‌باشد. به عبارتی، توجه به تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادینه‌سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا می‌تواند زمینه بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. در تحقیقات مختلفی به این مسئله اشاره شده است. لئو^۱ و همکاران (۲۰۲۲)، کار^۲ و همکاران (۲۰۱۹) و وانگ^۳ و همکاران (۲۰۲۰) اشاره داشتند که در جهت توسعه گردشگری باید به‌صورت جدی جنبه‌های مختلفی را مدنظر قرار داد. فورسیس (۲۰۰۲) در تحقیق خود اشاره داشت که با توجه به وجود مخاطبان گسترده در حوزه گردشگری ساحلی باید از ظرفیت‌های این مخاطبان در مسیر توسعه اجتماعی استفاده نمود. پس می‌توان چنین اعلام داشت که نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات فورسیس (۲۰۰۲)، لئو و همکاران (۲۰۲۲)، کار و همکاران (۲۰۱۹) و وانگ و همکاران (۲۰۲۰) همخوان می‌باشد. به نظر می‌رسد گستردگی مخاطبان در حوزه گردشگری ساحلی سبب گردیده است تا گروه‌های اجتماعی مختلفی با توجه به تفاوت‌های فردی شکل گیرد که این مسئله می‌تواند زمینه جهت تحول اجتماعی را فراهم نماید. مدیریت تفاوت‌های اجتماعی در حوزه گردشگری ساحلی می‌تواند زمینه جدی در جهت ارتقای همزیستی اجتماعی را فراهم نماید. به عبارتی، جذابیت‌های گردشگری ساحلی و همچنین وجود گروه‌های مختلف در این حوزه سبب گردیده است تا امروزه انتظار داشت که از ظرفیت‌های گردشگری ساحلی در جهت بهبود همزیستی اجتماعی بتوان استفاده کرد. اگرچه در تحقیقات مختلفی به کارکردهای اجتماعی

¹ Lau

² Car

³ Wang

گردشگری در جوامع پرداخته شده است (ویلسون^۱ و همکاران، ۲۰۲۱: ۳؛ اربادژیان^۲ و همکاران، ۲۰۲۱: ۲۲۳۵؛ ناندی، ۱۳۹۶: ۱۴۹؛ لطفی و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۸؛ ذوالفقاری و همکاران، ۲۰۱۹: ۳) اما همچنان روند تاثیرگذاری گردشگری بر مسائل اجتماعی نیاز به مطالعات جدی دارد (سقائی و همکاران، ۱۳۹۵: ۳۴). با توجه به ضرورت کارکردهای اجتماعی گردشگری، ویلسون و همکاران (۲۰۲۱) اشاره داشتند که نیاز است تا جنبه های فرهنگی مختلفی در فعالیتهای مربوط به گردشگری پیاده سازی گردد تا شرایطی جهت ارتقای کارکردهای اجتماعی نیز فراهم گردد. اربادژیان و همکاران (۲۰۲۱) نیز اشاره داشتند که در مسیر تحول اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری باید به جنبه های مختلف و متعددی توجه داشت. نتایج تحقیق حاضر در این زمینه با نتایج تحقیقات ویلسون و همکاران (۲۰۲۱) و اربادژیان و همکاران (۲۰۲۱) همسو می باشد. به نظر می رسد ضرورت و جایگاه مهم مسائل اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری ساحلی و نیاز به وجود بسترهای مختلفی در این حوزه سبب گردیده است تا عوامل متعددی در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان شناسایی گردد.

نتایج نشان داد که عوامل شناسایی شده شامل تعالی مدیریتی، تعاملات اجتماعی، نهادهای سازی، بازیابی مخاطب و بهبود محتوا بود. نهادهای سازی (۰/۹۳۴=تأثیر) و بازیابی مخاطب (۰/۹۱۷=تأثیر) بیشترین اهمیت را دارا می باشند. ایجاد شرایطی جهت نهادهای سازی و بازیابی مخاطبان در حوزه گردشگری ساحلی می تواند بستری در جهت ارتقای همزیستی اجتماعی فراهم نماید. در تحقیقات مختلفی به این مسئله اشاره شده است. چیلوفیا و همکاران (۲۰۱۹) در تحقیق خود دریافتند که در مسیر توسعه اجتماعی در حوزه گردشگری باید همزمان مسئولیت اجتماعی در حوزه های مختلف گردشگری شکل گیرد. رودریگوئزگرون و وانستی (۲۰۱۹) در تحقیق خود مشخص نمودند که اقدام جمعی در جهت جذب مخاطب در گردشگری می تواند منجر به توسعه اجتماعی گردد. پس نتایج تحقیق حاضر با نتایج چیلوفیا و همکاران (۲۰۱۹) و رودریگوئزگرون و وانستی (۲۰۱۹) همخوان می باشد. به نظر می رسد توجه به نهادهای سازی و بازیابی مخاطبان به واسطه بهبود اجتماع های موجود در گردشگری ساحلی می تواند زمینه جدی در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. بدون شک توجه به نهادهای سازی و بازیابی مخاطبان می تواند به واسطه پاسخ به نیازهای جوانان شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید. اگرچه در تحقیق حاضر نهادهای سازی و بازیابی مخاطب به عنوان دو عامل مهم در جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان مشخص گردید، اما لائو^۳ و همکاران (۲۰۲۲) اشاره داشتند که در جهت

¹ Wilosn

² Arabadzhyan

³ Lau

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

بهبود کارکردهای اجتماعی در فعالیتهای مربوط به گردشگری باید زیرساختهای لازم در این حوزه فراهم گردد. از دیدگاه آنان، زیرساختها به واسطه جذب تمامی گروه و مخاطبان می تواند بستری جهت تعاملات اجتماعی را فراهم نماید. پس نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقات لائو و همکاران (۲۰۲۲) ناهمسو می باشد. به نظر می رسد تفاوت های فرهنگی و جغرافیایی در محیط مورد مطالعه تحقیق حاضر و تحقیق لائو و همکاران (۲۰۲۲) باعث شکل گیری این ناهمسوئی شده است. ژنگ^۱ (۲۰۲۰) نیز مشخص نمود که بسترسازی فرهنگی و ایجاد فعالیتهای نهادینه در حوزه گردشگری می تواند کارکردهای اجتماعی را بهبود دهد. پس نتایج تحقیق حاضر در این زمینه با نتایج تحقیقات ژنگ (۲۰۲۰) همسو می باشد. به نظر می رسد نهادینه سازی به واسطه ایجاد فعالیتهای کلیدی در حوزه فرهنگ سازی و ایجاد بستری در جهت شکل گیری تعاملات اجتماعی می تواند شرایطی جهت حضور مخاطبان مختلف جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی مبتنی بر همزیستی اجتماعی جوانان را فراهم نماید.

با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می گردد تا با تبادل آداب و سنت در حوزه گردشگری ساحلی و همچنین افزایش منزلت به فعالیتهای گردشگری ساحلی در عرصه اجتماعی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم آید. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می گردد تا با ذینفع شناسی در گردشگری ساحلی و کرامت بخشی به مخاطبان گردشگری ساحلی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم شود. با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می گردد تا با ایجاد چارچوب های اخلاقی و ارزشی در حوزه گردشگری و مکلف نمودن پاسخ به این چارچوب، ضمن تعهد تعمیم یافته در میان مخاطبان و ارزیابی تعهد این افراد با توجه به خود ارزشیابی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم آید. همچنین با توجه به نتایج تحقیق حاضر پیشنهاد می گردد تا ضمن شناسایی مخاطبان حوزه گردشگری و توجه به نیازهای آنان، ضمن بازیابی هویت مخاطبان گردشگری ساحلی به واسطه بهبود فعالیتهای فرهنگی، شرایطی جهت بهبود مدیریت یکپارچه گردشگری ساحلی با تاکید بر همزیستی اجتماعی جوانان فراهم گردد.

منابع

- سقانی، محسن؛ امینی نژاد، غلامرضا و صبحی، غلامرضا. (۱۳۹۵). «بررسی توانمندی های گردشگری شهر ساحلی بوشهر بر اساس مدل سوات و تاپسیس»، جغرافیا و برنامه ریزی محیطی. ۱۱(۲۷) (پیاپی ۶۱)، صص ۹۹-۱۲۶.
- لطفی، حیدر؛ مفرد، هاشم؛ نصری، فرامرز و امیری، بازرگان. (۱۳۹۵). «نقش مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی ICZM در ارتقای امنیت ملی جمهوری اسلامی ایران». فصل نامه علمی پژوهشی جغرافیا (برنامه ریزی منطقه ای). ۱(۷)، صص ۱۷-۳۲.

¹ Zheng

- ناندی، محمد. (۱۳۹۶). «سیاست‌های حفاظت از ساحل و مدیریت یکپارچه مناطق ساحلی». فصل‌نامه علمی پژوهشی دانش انتظامی مازندران. ۸(۴)، صص ۱۳۹-۱۵۳.

- Abedi, M., Farzan, F., Dousti, M., & Honarvar, A. (2021). **“Obstacles of the Beach-Water Sports Tourism Development in Iran”**. *Tourism Management*, 16(54), 203-206.
- Arabadzhyan, A., Figini, P., García, C., González, M. M., Lam-González, Y. E., & León, C. J. (2021). **“Climate change, coastal tourism, and impact chains—a literature review”**. *Current Issues in Tourism*, 24(16), 2233-2268.
- Azimovna, M. S., Ilkhomovna, U. D., & Shokhrukhovich, U. F. (2022). **“Innovative Strategies of Tourism Development in Uzbekistan”**. *European Journal of Innovation in Nonformal Education*, 2(1), 1-4.
- Borsuk, I., & Levin, P. T. (2021). **“Social coexistence and violence during Turkey’s authoritarian transition”**. *Southeast European and Black Sea Studies*, 21(2), 175-187.
- Bucci, F., Paniccia, R. M., Bisogni, F., Pirrotta, S., Dolcetti, F. R., Marchetti, G., & Romelli, K. (2021). **“Bringing mental health back into the dynamics of social coexistence: Emotional Textual Analysis”**. In *Qualitative research methods in mental health* (pp. 193-218). Springer, Cham.
- Caputo, A. (2015). **“The local culture as a means to explore the processes of social coexistence: A case study on a neighborhood in the city of Rome”**. *Community Psychology in Global Perspective*, 1(2), 22-39.
- Car, T., Stifanich, L. P., & Šimunić, M. (2019). **“Internet of things (iot) in tourism and hospitality: Opportunities and challenges”**. *Tourism in South East Europe*, 5, 163-175.
- Chilufya, A., Hughes, E., & Scheyvens, R. (2019). **“Tourists and community development: corporate social responsibility or tourist social responsibility?”** *Journal of Sustainable Tourism*, 27(10), 1513-1529.
- Chiweshe, M. K. (2016). **“Efficacy of top-down approaches to post-conflict social coexistence and community building: Experiences from Zimbabwe”**. *African Journal on Conflict Resolution*, 16(2), 11-34.
- Fent, T., Groeber, P., & Schweitzer, F. (2007). **“Coexistence of social norms based on in-and out-group interactions”**. *Advances in Complex Systems*, 10(02), 271-286.
- Forsyth, T. (2002). **“What happened on ‘The Beach’? Social movements and governance of tourism in Thailand”**. *International Journal of Sustainable Development*, 5(3), 326-337.
- Irshad, M. (2018). **“Tri lingualism, national integration, and social coexistence in postwar Sri Lanka”**. In *Multilingual Education Yearbook 2018* (pp. 107-124). Springer, Cham.
- Lau, E. R., Kabu, M., & Putro, B. H. (2022). **“Sport Tourism Development in Mali Beach Alor Regency-Indonesia”**. In *International Conference on Applied Science and Technology on Social Science 2021 (ICAST-SS 2021)* (pp. 123-126). Atlantis Press.
- Marta, E., Marzana, D., Aresi, G., & Pozzi, M. (2016). **“When living and working well together in organizations changes into good social coexistence: The Talent Club case”**. *World Futures*, 72(5-6), 266-283.
- Minnaert, L., Diekmann, A., & McCabe, S. (2012). **“Defining social tourism and its historical context”**. *Social tourism in Europe: Theory and practice*, 18-30.
- Mohamed, S., Mar'ie, M., & Zeid, M. (2020). **“Civilized and Social Coexistence between Muslims and Non-Muslims in Upper Egypt at the First Centuries of Hijra”**. 4(2), 130-145.
- Musaro, P., & Moralli, M. (2019). **“De-Bordering Narratives on Tourism and Migration. A Participatory Action-Research on Two Innovative Italian Practices”**. *Italian Journal of Sociology of Education*, 11(2), 147-173.
- Rodriguez-Giron, S., & Vanneste, D. (2019). **“Social capital at the tourist destination level: Determining the dimensions to assess and improve collective action in tourism”**. *Tourist Studies*, 19(1), 23-42.
- Urtasun, A., & Gutiérrez, I. (2006). **“Tourism agglomeration and its impact on social welfare: An empirical approach to the Spanish case”**. *Tourism Management*, 27(5), 901-912.
- Vasileiadis, I., Koutras, S., & Stagiopoulos, P. (2021). **“Changing the attitudes of high school students towards intellectual disabilities: the contribution of a social coexistence programmer”**. *Journal of Research in Special Educational Needs*, 21(1), 49-62.

شناسایی عوامل مؤثر بر بهبود مدیریت یکپارچه توریسم ساحلی مبتنی بر استانداردسازی ..

- Wang, W., Kumar, N., Chen, J., Gong, Z., Kong, X., Wei, W., & GAO, H. (2020). **“Realizing the potential of the internet of things for smart tourism with 5G and AI”**. IEEE network, 34(6), 295-301.
- Wilson, T., Croft, C., & Reed, S. (2021). **“Promoting Intercollegiate Beach Volleyball: The Rise of the NCAA's Fastest Growing Sport”**. Journal of Managerial Issues, 33(3), 1-10.
- Zheng, W. (2020). **“Ecological development strategy of coastal sport projects of Jiangsu Province”**. Journal of Coastal Research, 109(SI), 152-158.
- Zolfaghari, H., Basati, M., & Mazloom, K. (2019). **“A Review on Climatic Capacities of North and South Shores of Iran for expanse beach sport and Tourism Activities”**. Geographical Planning of Space, 9(31), 1-12.

